

יום ב', ב' בסיון תשס"ג (2 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ב' בסיון, 46 ימים, שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

[בע"ה, נעלה את המדור, "**דע מאין באת...**", הנהוג בתחילת כל חודש, בשבוע הבא, לאחר החג.]

היום, ב' בסיון, בשנת 2448 לבריאת העולם, הוא היום שבו אמר הקב"ה לבני ישראל החונים במדבר ברגלי הר סיני: "ועתה, אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש..." [שמות י"ט 5-6].
היום הזה נקרא היום המיוחד.
[לוח דבר בעתו]

יום זה הוא לכאורה גם יום מיוחד במובן אחר. ביום זה ממשלת ישראל עומדת לשחרר אסירים ערביים. אך זאת אינה הפעם הראשונה למעשה מעין זה ביום זה, ב' בסיון.

היום, בשנת תרצ"ה (1935-5695), הנציב העליון ארתור ווקופ הודיע על חנינה לאסירי מאורעות תרפ"ט (1929). בין החנונים – 2 אסירי-עולם יהודיים. סיבת החנינה: **"כדי לעזור לטשטש את זכרון המאורעות העגומים";** ועוד - "שיפור בהרגשה ובמצב הבטחון" (מן ההודעה הרשמית).

על ווקופ והנציבים העליונים: המדיניות הבריטית כלפי ארץ-ישראל נקבעה בלונדון ובירושלים. בבירת הארץ היה ממונה על ביצועה הנציב העליון, שלאישיותו וכוונותיו היה משקל נכבד. ברוב שנות ה-30 היה אפשר לראות זאת בעליל. עד 1931 ישב בארמון הנציב בירושלים **ג'ון צ'נסלור**, נציב אדיש עד עוין לעניין היהודי-ציוני. מחליפו, **ארתור ווקופ**, שכיהן כנציב עליון משלהי 1931 עד תחילת 1938, גילה אהדה יתירה ליישוב היהודי ולצרכיו, לרבות הענקת כמות גדולה של רשיונות כניסה לעולים. לאחר פרוץ "המרד הערבי" ב-1936 נראה ווקופ אובד-עצות, ומעמדו נחלש עד שהוחלף על-ידי **הרולד מקמיכל**. זה, שכיהן בארץ יותר מכל נציב עליון אחר (שש וחצי שנה), הפגין גישה הפוכה מזו של ווקופ בשנותיו הראשונות. הוא נחשב כנציב הפרו-ערבי ביותר, ובתקופת כהונתו שינו הבריטים את מדיניותם לפרו-ערבית מוצהרת, וזו באה לידי ביטוי בספר הלבן של מאי 1939. [וכל זה כאשר ענני החורבן הנורא הקרב ובא התאספו בשמי אירופה...]
[ספר המאה]

לקראת חג השבועות (הבעל"ט ביום ששי הקרוב!)...
בששה בסיון חג השבועות, בו ניתנה תורה לישראל, בהתגלות ה' על הר סיני, כביכול, לעיני כל ישראל ונתן לנו את עשרת הדיברות. שני דיברות הראשונים – "אנוכי" ו"לא יהיה לך" שמעו כולם מפי הגבורה [=הקב"ה], ויתר שמונת הדיברות נאמרו על פי ה' ביד משה איש האלוקים, כמו שנאמר: "משה ידבר והא-לוקים יענו בקול". מיד פתחו כולם ואמרו, **"נעשה ונשמע"**. [שמות פרק י"ט] מאחר שהקדימו בני ישראל "נעשה" ל"נשמע" כרת ה' ברית

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ב', ב' בסיון תשס"ג (2 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

איתם בחורב, הוא סיני, להיות לו לעם, כמו שנאמר: "היום הזה נהיית לעם לה'
א-לוקיך." [דברים כ"ז 9] {ההמשך, בע"ה, מחר} [הלכה לעם]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכונניה עד עולם סלה." [תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני
בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל